

Pietní akt po výroční schůzi Svojsíkova oddílu

Po skončení výročky SO v sobotu 21. září 2019 se skupina devíti účastníků přesunula na severní okraj Prahy, na rozhraní Střížkova a Ďáblic.

Zde se nachází **Ďáblický hřbitov** (510/283m). Svou rozlohou 29 hektarů je tento hřbitov druhý největší po Olšanských hřbitovech. V roce 2017 byl prohlášen národní kulturní památkou České republiky. Velký hřbitov byl vybudován v letech 1912 až 1914 v kubistickém slohu podle projektu architekta Vlastislava Hofmana (1884-1964). Nachází se zde přes dvacet tisíc evidovaných hrobů. Kromě toho zde od roku 1943 byly pohřbívány do společných hrobů ostatky neidentifikovaných osob a padlých

v květnovém povstání.

V severní části hřbitova je čestné pohřebiště popravených a umučených obětí komunismu v 50. letech, zřízený v devadesátých letech 20. století. Mimo jiných je zde pohřbena paní Zdena Mašínová (1907-1956) matka bratrů Mašínů a další. **Na stejném místě byli pohřbíváni i padlí účastníci protinacistického odboje, např. Jan Kubiš, Jozef Gabčík nebo Václav Morávek.**

Do roku 2014 zde byl pohřben v hromadném hrobě Josef Toufar (1902-1950), katolický kněz umučený v roce 1950 ve vyšetřovací vazbě (v roce 2014 byly jeho ostatky exhumovány a 12. července 2015 pohřbeny v jeho farnosti v Číhošti na Vysočině).

Společnou hrobku zde mají Salesiáni.

A právě zde jsme na základě o povolení paní Omelkové, vedoucí správy hřbitova, položili dvě kytice: u památníku politických vězňů z padesátých let a u památníku parašutistů Kubiše a Gabčíka.

Frič Jaroslav
kronikář SO
září 2019